

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Αθήνα, 11 Ιουνίου 2014

**ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΒΕΑ, Κ. ΜΙΧΑΛΟΥ, ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΣΤΟ ΕΒΕΑ**

**Η ανάγκη για δημοσιονομική εξυγίανση και μεταρρυθμίσεις
δε σημαίνει και αποδοχή των μνημονίων**

Στις εκλογές του Μαΐου, οι πολίτες έδειξαν ξεκάθαρα τη δυσφορία τους για την πολιτική λιτότητας που εφαρμόζεται τα τελευταία δύο χρόνια και που φαίνεται να έχει εξαντλήσει πλέον τα όρια ανοχής της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, όμως, σε ένα κρίσιμο σημείο καμπής για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, η ελληνική κοινωνία ανέδειξε ένα ισχυρό αίτημα για αλλαγή πολιτικής, χωρίς όμως να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές.

Το μεγάλο ζητούμενο από τον ανασχηματισμό στα υπουργεία είναι οι αλλαγές προσώπων να συνοδευτούν και με αλλαγές πολιτικών. Και αυτό γιατί, δυστυχώς, η Ελλάδα βρίσκεται επί πέντε συνεχόμενα έτη σε βαθιά ύφεση και, επομένως, η προσπάθεια της νέας κυβέρνησης θα πρέπει να στραφεί στην προώθηση αναπτυξιακών πολιτικών, βάζοντας ένα οριστικό τέλος στην πολιτική της ακραίας λιτότητας. Ο υπουργός των Οικονομικών θα πρέπει να έχει ως πρώτο μέλημά του την κατάρτιση ενός απλού, δίκαιου και αναπτυξιακού φορολογικού συστήματος, ενώ ο υπουργός Ανάπτυξης θα πρέπει να δώσει το στίγμα της ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που βρίσκονται σε δεινή θέση.

Η αλλαγή πλευσης σε μια σειρά από τομείς, με κυριότερους τη φορολογική πολιτική, την ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά και την ενίσχυση των κοινωνικών παροχών είναι θεμελιώδεις προϋποθέσεις για την επιβίωση της σημερινής συγκυβέρνησης. Η κατάρτιση ενός συνεκτικού «εθνικού προγράμματος παραγωγικής ανασυγκρότησης» που θα φέρει την ελληνική, αποκλειστικά, σφραγίδα - τόσο στην επισήμανση των προβλημάτων, όσο και στη διαμόρφωση των καταλληλότερων μεταρρυθμιστικών επιλογών και την κατανομή του σχετικού κόστους - αποτελεί, σήμερα, άμεση προτεραιότητα για τη χώρα. Ταυτόχρονα στις προτεραιότητες της νέας οικονομικής πολιτικής πρέπει να είναι: και η διεκδίκηση – διαπραγμάτευση με τους εταίρους, για μέτρα περαιτέρω ελάφρυνσης του χρέους.

Το αίτημα της επιχειρηματικής κοινότητας είναι σαφές: μετατόπιση της οικονομικής πολιτικής από το δόγμα της σκληρής λιτότητας προς την κατεύθυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και των αναπτυξιακών παρεμβάσεων. Άλλωστε με την ασκούμενη μέχρι σήμερα πολιτική τα προβλήματα οξύνθηκαν αντί να αμβλυνθούν.

Τα μέτρα που εφαρμόστηκαν τα τέσσερα τελευταία χρόνια, κόστισαν στην ελληνική οικονομία 73 δισεκατομμύρια ευρώ και το θετικό αντίκτυπο στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα από τις απώλειες αυτές ήταν μόλις 32 δισεκατομμύρια ευρώ. Ταυτόχρονα, χάθηκαν άλλα 25 δισ. ευρώ από το ΑΕΠ της χώρας και μειώθηκε κατά 35% το διαθέσιμο εισόδημα των Ελλήνων πολιτών. Διογκώθηκε επικίνδυνα η ανεργία φθάνοντας στα επίπεδα του 27%, με 1.350.000 ανέργους εκ των οποίων οι 850.000 «δημιουργήθηκαν» τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Το ελληνικό χρέος εξακολουθεί να αυξάνεται, καθώς το 2013 έφθασε το 175,1% του ΑΕΠ από 157,2% του ΑΕΠ το 2012. Ήρθε λοιπόν η ώρα των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων για την ανάπτυξη.

Μεταρρυθμίσεις

«Μεταρρύθμιση», ωστόσο είναι ο οικονομικός όρος που έχει υποστεί, τελευταία, στη χώρα μας, τη μεγαλύτερη κακοποίηση. Αναμφισβήτητα, χωρίς ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις (νέες δομές και λειτουργίες που επιτρέπουν, με το ίδιο κόστος, να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα ή με μικρότερο κόστος, να έχουμε τα ίδια ή και καλύτερα αποτελέσματα) η επανεκκίνηση της οικονομίας και η μετάβαση από την ύφεση στην ανάπτυξη θα καθυστερήσει, ενώ τα όποια θετικά αποτελέσματα παρουσιασθούν, δύσκολα θα παγιωθούν, εάν δεν έχουν εξαφανισθεί παρασιτικές καταστάσεις, συντεχνιακές νοοτροπίες και αντιπαραγωγικές ατομικές συμπεριφορές.

Η επισήμανση της ανάγκης αυτής, δεν σημαίνει αναγνώριση της χρησιμότητας των διαδοχικών μνημονίων, τα οποία επέβαλλαν ψευδεπίγραφες μεταρρυθμίσεις που είχαν ως αποκλειστικό σκοπό την κανονική πληρωμή των χρεών μας, ανεξάρτητα των επιπτώσεών τους στην οικονομία και όχι ουσιαστικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις, με στόχο την εξυγίανση της οικονομίας, ώστε να καταστεί εφικτή η, χωρίς δυσμενείς παρενέργειες, πιστή τήρηση των υποχρεώσεων έναντι των δανειστών μας.

Το ζήτημα των μεταρρυθμίσεων δεν αντιμετωπίζεται με αποσπασματικές και, εν πολλοίς, αντιφατικές, προσεγγίσεις - ιδιαίτερα όταν τη σχετική πρωτοβουλία έχουν ξένοι φορείς ή «ειδικοί» που αγνοούν τις πραγματικές διαστάσεις των ελληνικών προβλημάτων - αλλά με μια κεντρικά σχεδιασμένη συνολική εθνική πρόταση (διοίκηση, εκπαίδευση, φορολογία, ασφαλιστικό, υγεία) με αναπτυξιακή λογική και με δίκαιη κατανομή των αναγκαίων θυσιών.

Η χώρα έχει ανάγκη από μηχανισμούς που ενισχύουν την κρατική αξιοπιστία, δημιουργούν το κατάλληλο επενδυτικό κλίμα, εδραιώνουν την κοινωνική συνοχή, ενθαρρύνουν πρωτοβουλίες οι οποίες στοχεύουν σε διατηρήσιμους ρυθμούς ανάπτυξης και επιβραβεύουν τις δυναμικότερες από αυτές, αλλά και δεν επιτρέπουν στη διαπλοκή, την ασυδοσία και τη σπατάλη να προσθέτει νέα ελλείμματα και χρέη, σε μια οικονομία που διεκδικεί να καταλάβει μια δυναμικότερη θέση στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας. Ολιγοπωλιακές δραστηριότητες που δημιουργούν υπερκέρδη και «κλειστά» επαγγέλματα που απομυζούν τον καταναλωτή (χαμηλή ποιότητα και υψηλές τιμές) δεν έχουν θέση σε μια σύγχρονη οικονομία.

Αναπτυξιακές προτεραιότητες

Για την ταχύτερη επανεκκίνηση της οικονομίας και τη βιώσιμη μεγέθυνσή της, καθοριστικής σημασίας είναι η ταχεία διαμόρφωση, με τη συνεργασία όλων των

πολιτικών και οικονομικών δυνάμεων του τόπου, ενός σαφούς εθνικού σχεδίου προσανατολισμού των, εγχώριων και διεθνών, αποταμιευτικών πόρων, η παρουσίαση μιας σταθερής «πυξίδας» για κάθε επενδυτή, ενός δεσμευτικού αναπτυξιακού οράματος, με κοινωνικές και περιβαλλοντικές παραμέτρους, προς άμεση υλοποίηση. Στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού θεωρούμε αυτονόητες ορισμένες βασικές επιλογές:

- Την αξιοποίηση των δυναμικότερων συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας, με τη δημιουργία νέων, καινοτόμων βιομηχανιών, ικανοποιητικού μεγέθους, για την παραγωγή, ποιοτικών, ανταγωνιστικών διεθνώς, προϊόντων σύγχρονης τεχνολογίας υψηλής προστιθέμενης, εγχωρίως, αξίας. Απώτερος στόχος, στον τομέα αυτό, θα πρέπει να είναι, η ανάδειξη «εθνικών παραγωγικών πρωταθλητών» (ενέργεια, φάρμακα, χημικά προϊόντα, τρόφιμα, ηλεκτρονικές εφαρμογές κ.ά.), η δραστηριοποίηση των οποίων, πέραν των εξαγωγών, θα προσφέρει, με τη σειρά της, αξιόλογες ευκαιρίες εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης, σε μια σειρά μικρών και μεσαίων μονάδων μας με τις οποίες θα συνεργάζονται, επί σταθερής βάσεως.
- Τη διαφοροποίηση και ποιοτική αναβάθμιση της παραγωγής των μονάδων του παραδοσιακού βιομηχανικού μας χώρου, προκειμένου ο ανταγωνισμός με τα αντίστοιχα προϊόντα των χωρών χαμηλού κόστους, να μην εντοπίζεται, αποκλειστικά, στο επίπεδο τιμών, όπου η χώρα μας, εκ των πραγμάτων, δεν μπορεί να υπερτερεί. Η κατάλληλη, εξάλλου, αξιοποίηση των συνεργειών που δημιουργεί η ορθολογική δικτύωση των μονάδων αυτών, θα έχει ως αποτέλεσμα, την αισθητή άνοδο της συμμετοχής της παραγωγής τους, στην εγχώρια κατανάλωση.
- Ο ελληνικός τουρισμός παρά τη σημαντική συμβολή του, τελευταία, στον περιορισμό των συνεπειών της ύφεσης, έχει ανάγκη ενός ριζικού αναπροσανατολισμού: ο μαζικός τουρισμός των καλοκαιρινών, μόνο, μηνών, έχει φθάσει στα όριά του ο ποιοτικός, δε, τουρισμός ολόκληρης της χρονιάς, ο οποίος καλείται να τον υποκαταστήσει, χρειάζεται, συντονισμένες κρατικές παρεμβάσεις μακράς πνοής και αλλαγή νοοτροπιών εκ μέρους των σχετικών παραγωγικών δυνάμεων.
- Ο αγροτικός τομέας της χώρας, λόγω του κατακερματισμού της γεωργικής ιδιοκτησίας και της φύσης του γεωγραφικού μας ανάγλυφου, δύσκολα μπορεί να μηχανοποιήσει, πλήρως, τις καλλιέργειες και να βελτιώσει, σημαντικά, τη σχετική παραγωγικότητα. Η στροφή, κατά συνέπεια, στις βιολογικές καλλιέργειες και η πληρέστερη αξιοποίηση, εγχωρίως, της περιορισμένης, αλλά ποιοτικής - λόγω κλίματος - γεωργικής παραγωγής μας, αποτελούν κρίσιμες επιλογές που μπορούν να διευρύνουν τη συμβολή της γεωργίας, στη δημιουργία του ΑΕΠ της χώρας και την αύξηση των εξαγωγών. Καθοριστικό, πάντως, ρόλο στον τομέα αυτό μπορεί να διαδραματίσει η λειτουργική σύζευξη της γεωργικής παραγωγής, με τη βιομηχανία τροφίμων, στο πλαίσιο ειδικών συμβολαίων συνεργασίας ομάδων παραγωγών, με εθνικές βιομηχανικές μονάδες επεξεργασίας ή τυποποίησης.
- Ο κατασκευαστικός, τέλος, τομέας, μπορεί να συμβάλλει, καθοριστικά, στην απορρόφηση σημαντικού αριθμού ανέργων, εάν εγκαταλείψει τις κερδοσκοπικές τάσεις του παρελθόντος που οδήγησαν στις σημερινές οικοδομικές 'φούσκες' και μετατοπίσει το ενδιαφέρον του, από την αστική κατοικία, στον τομέα του εκσυγχρονισμού τουριστικών καταλυμάτων, της οργανωμένης κατασκευής, στην περιφέρεια των ελκυστικότερων τουριστικών μας θέρετρων, κατοικιών, για πώληση ή μακροχρόνια ενοικίαση, σε αλλοδαπούς, της θερμομόνωσης διαμερισμάτων και των υποδομών.

Φορολογία

Η δημοσιονομική προσαρμογή που πέτυχε η χώρα την τετραετία 2010 – 2013 οφείλεται κατά 60% στην αύξηση των φόρων και κατά 40% στη μείωση των δαπανών. Αντί δηλαδή να μαζευτεί το κράτος, έπεσε το βάρος στις πλάτες του φορολογούμενου. Ακούσαμε και επικροτούμε τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού για τη μείωση των φορολογικών συντελεστών και ειδικότερα αυτών που αφορούν τα νομικά πρόσωπα στο 15% των φυσικών προσώπων στο 33% και βέβαια του ΦΠΑ στο 12%. Προτείνουμε φορολογικό συντελεστή στα κέρδη των Νομικών προσώπων 15%. Εφόσον τα κέρδη αυτά διανεμηθούν, τότε θα φορολογηθούν με επιπλέον ποσοστό 15% και εξάντληση της φορολογικής επιβάρυνσης. Σε περίπτωση, όμως, κατά την οποία τα κέρδη αυτά καταλήξουν σε φυσικό πρόσωπο και συναθροιζόμενα με άλλα εισοδήματα, φορολογηθούν, ο φόρος αυτός του 15% θα πιστωθεί και θα μειώσει τον συνολικό φόρο που θα προκύψει.

Συγκεκριμένα:

- α) Φορολογικός συντελεστής 15% στο σύνολο των φορολογητέων κερδών, και
- β) Συντελεστής παρακράτησης φόρου διανεμομένων κερδών 15%, είτε με εξάντληση φορολογικής υποχρέωσης είτε με συμψηφισμό αυτού με το φόρο εισοδήματος των φυσικών προσώπων δικαιούχων.
- γ) Δραστική μείωση του συντελεστή προκαταβολής φόρου εισοδήματος για όλα τα νομικά πρόσωπα, που σήμερα είναι 55% στις προσωπικές και 80% στις ΑΕ.
- δ) Να υπάρξουν βελτιώσεις στο θέμα των παροχών σε είδος, ώστε να μην θεωρούνται παροχές τα κινητά τηλέφωνα διότι αποτελούν εργαλείο εργασίας, τα Ι.Χ. επιβατηγά αυτοκίνητα κάτω των 1600 κυβικών εκατοστών, **οι μισθοί άνω των 3 μηνών, η παραχώρηση ιδιόκτητης ή μισθωμένης κατοικίας η οποία βρίσκεται σε απόσταση άνω των 100 χιλιομέτρων από την έδρα της επιχείρησης.**

Στη φορολογία φυσικών προσώπων ενιαία κλίμακα φορολογίας εισοδήματος ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσης αυτού με αφορολόγητο όριο 7.000,00 ευρώ αυξανόμενο κατά 500,00 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο τέκνο.

Κλιμάκιο εισοδήματος	Φορολογικός συντελεστής	Φόρος κλιμακίου	Σύνολο	
			Εισοδήματος	Φόρου
7.000,00		0,00	7.000,00	0,00
3.000,00	20%	600,00	10.000,00	600,00
5.000,00	25%	1.250,00	15.000,00	1.850,00
15.000,00	30%	4.500,00	30.000,00	6.350,00
Υπερβάλλον	32%			

Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο το ύψος της φορολογίας. Είναι και η πολυπλοκότητα και η αστάθεια. Στην Ελλάδα σήμερα, ο φορολογούμενος - και ειδικά ο επιχειρηματίας και ο ελεύθερος επαγγελματίας - δεν ξέρει πραγματικά τι του ζημερώνει.

- Στο μεταξύ, οι επιδόσεις στην πάταξη της φοροδιαφυγής είναι απογοητευτικές. Η Ελλάδα εξακολουθεί να χάνει κάθε χρόνο 10 δισ. ευρώ από το ΦΠΑ. Παρ' όλα αυτά, εκτός από το ετήσιο «σήριαλ» της συλλογής αποδείξεων, δεν έχουμε δει κανένα ουσιαστικό μέτρο για την ενίσχυση της διαφάνειας στις συναλλαγές.

- Προτείνουμε συγκεκριμένες αλλαγές για ένα καλύτερο φορολογικό σύστημα, τόσο σε επίπεδο αρχών όσο και σε επίπεδο επιμέρους ρυθμίσεων.
 - αλλαγή τρόπου της καταβολής του ΦΠΑ: να καταβάλλεται από τον λήπτη του τιμολογίου και όχι από τον εκδότη. Με το ισχύον σύστημα οι επιχειρήσεις αναγκάζονται να καταβάλουν τον ΦΠΑ με την έκδοση του τιμολογίου, ενώ, λόγω των δυσμενών συνθηκών στην ελληνική αγορά, η εξόφλησή του γίνεται πολύ αργότερα.
 - οριστική αντιμετώπιση εκκρεμοτήτων του παρελθόντος, για όλες τις υποθέσεις και για όλα τα φορολογικά αντικείμενα. Με μια διαδικασία που θα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να τακτοποιήσουν παλαιότερες χρήσεις και να προχωρήσουν.
 - αναβάθμιση του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ως προς τα πρόστιμα και τους ελέγχους. Τα πρόστιμα που ισχύουν σήμερα είναι εξωπραγματικά, σε σχέση με τις συνθήκες ρευστότητας που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις.
 - ριζική αναμόρφωση της φορολογίας ακινήτων, η οποία αγγίζει τα όρια της δήμευσης. Από φέτος, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τρεις ετήσιους φόρους στην αστική ακίνητη ιδιοκτησία.
 - Κίνητρα προς επιχειρήσεις και καταναλωτές για την ενθάρρυνση των ηλεκτρονικών πληρωμών και επιτάχυνση της εφαρμογή της ηλεκτρονικής τιμολόγησης.
- η φορολογία είναι ένα εργαλείο για την ανάπτυξη της οικονομίας και για την ευημερία της κοινωνίας. Δεν είναι η εύκολη λύση για κλείνουν οι τρύπες του προϋπολογισμού και να διατηρείται ανέπαφο το πελατειακό κράτος.
- Εάν δεν υπάρξει ένα σταθερό και ευνοϊκό φορολογικό περιβάλλον, δεν μπορούμε να μιλάμε για επενδύσεις και θέσεις εργασίας. Αν αυτό δεν γίνει κατανοητό, **όσα νομοσχέδια, όσες τροποποιήσεις και όσες εγκύκλιοι κι αν υπάρξουν, ανάπτυξη δεν θα δούμε.**

Ρευστότητα – χρηματοδότηση

- Θα πρέπει να υπάρξει ενίσχυση των υφιστάμενων χρηματοδοτικών εργαλείων και ανάπτυξη νέων, τα οποία θα είναι προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες ανάγκες και τα μεγέθη της ελληνικής επιχειρηματικότητας.
- Στο πλαίσιο του νέου ΕΣΠΑ, να δοθεί προτεραιότητα σε δράσεις που ενδυναμώνουν τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και διευκολύνουν την πρόσβαση σε χρηματοδοτικά προγράμματα.
- Λήψη μέτρων για την ανακούφιση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων:
 - η απόφαση για αναστολή της καταβολής των δόσεων των δανείων που έχουν ληφθεί από τις επιχειρήσεις με εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου, αποτελεί παράδειγμα

προχειρότητας. Από τη διευκόλυνση αυτή ωφελούνται ελάχιστοι, ενώ εξαιρούνται περίπου 60.000 επιχειρήσεις που έλαβαν επιχειρηματικά δάνεια μέσω του ΕΤΕΑΝ.

- Μετά τη δίκαιη απόφαση για συμψηφισμό των οφειλών ΦΠΑ, η κυβέρνηση θα πρέπει να προχωρήσει στον συμψηφισμό του συνόλου των χρεών μεταξύ του Δημοσίου και των επιχειρήσεων.
- Λύση στο μείζον θέμα της ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων εισφορών προς τα ασφαλιστικά Ταμεία. Ένταξη στη ρύθμιση του συνόλου της ληξιπρόθεσμης οφειλής, από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, στις προβλεπόμενες 48 δόσεις της «Νέας Αρχής» με εκκίνηση αποπληρωμής από 1/1/2015 και καταβολή το 2014 μόνο των τρεχουσών εισφορών και επιπλέον μηνιαία προσαύξηση στο ύψος του 1% του συνόλου της ληξιπρόθεσμης οφειλής».